

Pep Puig

✘ Ha dit...

Terrassa, 1969. Escriptor

L'escriptura és ritme. Amb els primers paràgrafs has d'aconseguir aquest ritme. Un estil que soni bé, però que no soni escrit. "Escriure bé és difícil", deia la Rodoreda. Normalment no en sabem, d'escriure, però quan aconseguixes dues o tres línies amb entitat pròpia que funcionen de manera autònoma, aleshores, t'hi trobes bé. Al final, per a l'autor el que és important no és si va passar o no, sinó si hauria pogut passar. Has de construir el relat com si hagués passat de veritat. Has de buscar que la mentida sigui tan perfecta com sigui possible per fer-la versemblant al lector.

["Has de construir el relat com si hagués passat de veritat"](#). Entrevista a *Núvol* (05/10/2015)

N'han dit...

Més enllà de la nitidesa expressiva, del sentit del ritme narratiu i d'una capacitat d'evocació i d'observació més que notables —s'aconsegueix que el lector, per exemple, senti la diferència entre els dies feiners i els festius, o el dia que s'acaben les vacances—, en aquesta novel·la tornen a aparèixer tots els elements que el lector avesat a l'obra de Puig reconeixerà sense esforç: el protagonista i narrador recorda i enyora des de la vida adulta el món perdut de la infància i l'adolescència; hi ha el poble d'estiu, el lloc on els pares es converteixen en uns personatges secundaris i els nens campen com volen, com si tinguessin un dubte espontani sobre la seriositat del món; hi ha les estampes quotidianes més trivials, i hi ha un cercle amable de nostàlgies, desitjos i sentiments tous que tenen la virtut de no embafar gairebé mai [...].

I hi ha també, és clar, el que esdevé el nucli sobre el qual es construeix el fons de *La vida sense la Sara Amat*, aquell instant moral en què un es fa gran sense adonar-se'n. La pau de la infantesa es transforma en la guerra de la vida adulta, la vida particular i clandestina de cadascú —la vida del protagonista i de Sara Amat tancats a l'habitació— no té res a veure amb la vida pública plena de secrets i aparences, i la sensació de soledat ja no provoca només avorriment sinó una altra cosa més indescriptible: el protagonista de *La vida sense la Sara Amat* fa el difícil aprenentatge de saber callar un secret i d'entendre la línia que separa la veritat de la mentida. Puig no s'excedeix mai i en poquíssimes ocasions fa sermons, i si bé pot haver-hi qui li retregui falta de profunditat, ningú podrà negar-li que domina l'artifici de la literatura i l'art de l'espontaneïtat sense esforç.

Ponç Puigdevall. ["L'enyorança de la infantesa"](#), *El País. Quadern* (24/03/2016).

En llegir aquesta novel·la [*La vida sense la Sara Amat*], que té molt de rondalla, d'història per escoltar al bell mig de l'hivern, ben aïllats a la vora del foc, et fa la sensació que no la llegeixes pas, sinó que algú altre te l'està explicant: llisca, flueix amb una suavitat (i una naturalitat) admirable.

Pràcticament sense adonar-te'n, sense tenir-ne consciència, sense cap esforç visible, entres dins de la narració i ja no en surts —ni en vols sortir— fins al final. El narrador ha après de Xahrazad com n'arriba a ésser d'important que el lector sempre en vulgui saber més i més, que no la pugui deixar i, el que és més fonamental, encara, que se l'endugui amb ell un cop l'ha conclòs; que el segueixi acompanyant una vegada tancat el llibre.

Xavier Serrahima. "[Pep Puig presenta *La vida sense la Sara Amat* a *La Setmana*](#)", *Núvol* (04/03/2016).

Puig ofereix als lectors una prosa amb tacte de vellut, i de vegades de cotó fluix, amb atmosferes lluminoses, on pares i tiets, avis i néts viuen uns conflictes que s'absorbeixen en un airbag de comprensió i por a la trencadissa. Hi ha un fons conformat a les lleis de la vida, una consciència de la superioritat de les dones, un sentiment d'atracció per la capacitat que tenen de governar-se elles mateixes, que desarma els homes. [...] *L'amor de la meua vida de moment* és un llibre contingut on se sent un xup-xup de sang i de carn viva: unes ganes de ser, de sentir, de deixar de viure l'obsessió de la infantesa perduda.

Julia Guillamon. "[Els amors difícils](#)", *La Vanguardia. Culturas* (31/10/2015).

[A *L'home que torna*] Pep Puig ha tingut el talent de construir una història amb les eines de la senzillesa i amb un acurat nas —poc habitual en autors novells— a l'hora de seleccionar els materials que donen a *L'home que torna* aquest aire de calculada ambigüitat, d'història explicada amb els mínims recursos possibles que de seguida atrapa al lector. Una història escrita amb senzillesa, amb bon gust, amb un registre realista que sintonitza sense sotrac els sentiments dels seus personatges amb la receptivitat del lector.

Joan Josep Isern. "[La difícil senzillesa](#)", *Avui. Cultura* (19/10/2005).

El Pep Puig és un d'aquells rars escriptors catalans que no ha estudiat filologia. No arriba a la literatura a través d'una obsessió per la llengua, ni ha pretès mai fer d'intel·lectual. És probablement l'exemple d'escriptor que no intel·lectualitza el que escriu, sinó que busca aquella facilitat tan difícil d'aconseguir. L'art del Pep és difícil. Sempre diu que l'escriptor ha de construir el relat com si hagués passat de veritat. Pep Puig narra a partir dels sentiments, amb la voluntat de connectar amb el lector des de les emocions.

Bernat Puigtobella. "[Qui és en Pep Puig?](#)", *Núvol* (11/12/2015).

Biobibliografia

Biografia

 WEB: A la Viquipèdia

Breu biografia, obra, premis i enllaços sobre l'autor a l'enciclopèdia lliure.
https://lletra.uoc.eduhttps://ca.wikipedia.org/wiki/Josep_Puig_i_Ponsa

Bibliografia

 WEB: Què hi ha a la Biblioteca de Catalunya

http://cataleg.bnc.cat/search~S13*cat?/aPuig%2C+Pep/apuig+pep/1%2C2%2C8%2CB/exact&FF=a+puig+pep+1969&1%2C4%2C/indexsort=-

 WEB: Què hi ha a les biblioteques universitàries catalanes (CCUC)

http://ccuc.cbuc.cat/search~S23*cat?/aPuig%2C+Pep/apuig+pep/1%2C2%2C10%2CB/exact&FF=a+puig+pep+1969&1%2C4%2C/indexsort=-

 WEB: Què hi ha a les biblioteques públiques

http://argus.biblioteques.gencat.cat/iii/encore/search/C__SPuig%2C%20Pep__Orightresult__U1?lang=cat&suite=pearl

 WEB: Articles de l'autor (Traces)

http://traces.uab.cat/search?ln=ca&p=Puig%2C+Pep&f=author&action_search=Cerca&c=Traces+%3A+base+de+dades+de+llengua+i+literatura+catalanes&sf=&so=d&rm=&rg=10&sc=1&of=hb

 WEB: Articles sobre l'autor (Traces)

http://traces.uab.cat/search?ln=ca&p=Puig%2C+Pep&f=keyword&action_search=Cerca&c=Traces+%3A+base+de+dades+de+llengua+i+literatura+catalanes&sf=&so=d&rm=&rg=10&sc=1&of=hb

 WEB: Pep Puig, a WorldCat

Informació bibliogràfica a la xarxa de biblioteques gestionada per l'OCLC (Online Computer Library Center, Inc.).
http://www.worldcat.org/search?q=pep+puig+1969&dblist=638&fq=ap%3A%22puig%2C+pep%22&qt=facet_ap%3A

Tast de textos

Text

 WEB: El nen que s'estirava a la via abans que passés el tren

Un conte inèdit de Pep Puig a *Paper de vidre*.
<https://lletra.uoc.eduhttps://pdvcontes.wordpress.com/2016/04/26/pep-puig/>

 WEB: La vida sense Sara Amat (2016)

Primer capítol de la novel·la, guanyadora del Premi Sant Jordi 2015.
http://static0.grup62.cat/llobres_contingut_extra/32/31764_La_vida_sense_la_Sara_Amat.pdf

 PDF: Mon oncle

Un dels relats de *L'amor de la meva vida de moment* (2015).
http://www.laltraeditorial.cat/wp-content/uploads/2015/07/PPUIG_lamor-de-la-meva-vida_avanc.pdf#page=3

Comentaris sobre l'autor

Crítica

 PDF: Un crepuscle dolç: el premi Sant Jordi de Pep Puig

Pere Antoni Pons descriu *La vida sense la Sara Amat* com "una novel·la delicada i dolçament crepuscular". A l'*Ara Llegim* (20/02/2016).

http://projectetraces.uab.cat/tracesbd/ara/2016/ara_a2016m2d20p47sarallegim.pdf

 PDF: Els amors difícils

Julià Guillamon ressenya *L'amor de la meva vida de moment*. A *La Vanguardia. Culturas* (31/10/2015).

<http://hemeroteca-paginas.lavanguardia.com/LVE05/PUB/2015/10/31/LVG201510310085CC.pdf>

 PDF: El sexe i els llibres

Marc Romera ressenya *Les llàgrimes de la senyoreta Marta*. A *Caràcters*, 44 (juliol de 2008).

http://projectetraces.uab.cat/tracesbd/caracters/2008/caracters_a2008m7n44p16.pdf

 WEB: L'enyorança de la infantesa

Ponç Puigdevall ressenya *La vida sense la Sara Amat*, novel·la guanyadora del premi Sant Jordi 2015. A *El País* (23/03/2016).

http://cat.elpais.com/cat/2016/03/23/cultura/1458750375_358698.html

Entrevistes

 WEB: 'Has de construir el relat com si hagués passat de veritat'

Gerard E. Mur entrevista Pep Puig amb motiu de la publicació de *L'amor de la meva vida de moment*. A *Núvol* (05/10/2015).

<http://www.nuvol.com/entrevistes/pep-puig-has-de-construir-el-relat-com-si-hagues-passat-de-veritat/>

 WEB: 'Jo crec en les obres, no pas en els autors'

L'autor conversa amb Montserrat Serra sobre el recull de contes *L'amor de la meva vida de moment*. A *Vilaweb* (25/09/2015).

<http://www.vilaweb.cat/noticies/pep-puig-jo-crec-en-les-obres-no-pas-amb-els-autors/>
